

[Poul Møller.]

man ikke være med til. Tilbage blev et smukt afrundet tal, nemlig tallet nul. Det var regeringspartiernes spareanstrengelser i udskrivningsloven og forud for vedtagelsen af udgiftsbevillingerne for det kommende finansår.

De besparelser, der havde kunnet muliggøre, at vi kunne have lettet de direkte skatter så meget i hvert fald, at vi ikke skulle have forøget den samlede direkte skattebyrde på befolkningen i det kommende år, disse sparemuligheder blev forsumt og afvist af den høje regering og regeringspartierne.

Vi tilbød under udvalgsforhandlingerne, at man kunne gennemføre en reduktion af beskatningen ved at anvende en del af det budgetterede statsoverskud til en skattelettelse på de områder, hvor der ikke var risiko for, at det ville betyde et for stort forbrugspress. Vi nævnte således, at en lettelse af formueskatten, en lettelse af selskabsskatterne, en lettelse af en del af ejendomsskatterne ikke ville medføre den risiko for forbrugsudvidelse, som regeringen frygtede, og derfor kunne man godt anvende en del af overskuddet til en sådan virksomhedsfremmende og omkostningsnedsættende skattepolitik. Men også det blev afvist. Man kunne også anvende det til finansiering af en privat opsparingsordning i overensstemmelse med de ønsker, vi har fremlagt i skattereformløslaget. Man har et statsoverskud, som man vil fastholde af frygt for forbrugsudvidelsen, men der ville dog selv ud fra regeringspartiernes synspunkter være logik og konsekvens i, at man sagde: en del af dette overskud kan man bruge til at finansiere en privat folkelig opsparingsordning. Men også det blev afvist.

Regeringen ville ikke på disse områder imødekomme noget af de synspunkter, oppositionen havde, og derfor kunne der i år ikke komme noget forlig om udskrivningen af direkte skatter til staten. Derfor vil statens indtægter i det kommende finansår stige betydeligt, til ulempe for produktionen, til ulempe for omkostningsniveauet, til skade for arbejdslysten, til skade for opsparingsviljen, og derfor kan vi ikke anbefale dette forslag til vedtagelse i det høje ting.

Axel Sørensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale at stemme for det af finansministeren stillede ændringsforslag. Derimod kan jeg ikke anbefale at stemme for kommunisternes ændringsforslag, men skal henstille, at man stemmer imod.

Det lykkedes ikke under udvalgsarbejdet at nå til enighed om det fremsatte lovforslag; det er ikke lykkedes at få tilslutning til lovforslagets gennemførelse fra mindretallet, venstre og de konservative. Grunden hertil må formodentlig søges i, at de to partier har følt sig så stærkt forpligtet af de af dem i samlingens forløb stillede forslag, at de ikke har kunnet frigøre sig herfor. Oppositionens forslag står jo i modsætning til det lovforslag, der nu gennemføres, og det ærede medlem hr. Foged og det ærede medlem hr. Poul Møller har jo også her nævnt forskellige ting i så henseende.

Det ærede medlem hr. Foged omtalte venstres og de konservatives spareprogram og nævnte nogle eksempler, men det synes, som om man har glemt at tage hensyn til den gruppe familier, som har 2 børn, og hvor hustruen arbejder ude. Her viser det sig nemlig, at man skal helt op på en skala-indkomst på 15 000 kr.; svarende til en bruttoindkomst på 19 000-20 000 kr., før der begynder at blive balance imellem de øgede udgifter, som spareplanerne og de forslag, der er stillet i tilknytning hertil, skulle fremvise, og så de lempelser, man har givet udtryk for gennem de opstillede skalaer. Desuden må det erindres, at man i venstres og de konservatives skatteforslag, hvor man taler om splittingsystemet, ikke vil bevare det 30 pct.s fradrag for merindkomster.

Det ærede medlem hr. Poul Møller udtrykte sig i dag lidt mere reserveret end tidligere, idet han udtalte, at vi ikke kan forvente, at udslaget af besparelserne fuldt ud skal vise sig det første år. Jeg er fuldstændig enig — hvad jeg også gav udtryk for under lovforslagets første behandling — i, at det vil være uklogt på nuværende tidspunkt at gennemføre en skatnedsættelse af et så stort omfang, at det kan forhindre regering og folketing i at fastholde den økonomiske stabilitet, som er skabt i denne regeringsperiode siden sidste